

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Odbor „Slovenskega društva“

sklical je dne 3. in 10. junija t. l. zaupne može v Maribor. Shoda udeležilo se je mnogo najveljavnejših mož slovenskih. Po nadrobnejšem in vestnem posvetovanju sklenili so slavnim volilcem slovenskim v kmetaskih skupinah nasvetovati in priporočiti, da da se dne 27. junija t. l. izvolijo v deželne poslance štajerske naslednji p. n. gospodje:

I. V Brežicah za okraje: Brežiški, Kozjanski in Sevnški:

Jožef Jerman, cesarski svetovalec, bivši deželni poslanec.

II. V Celji za okraje: Celjski, Konjiški, Šmarijski, Laški, Vranski in Gornjegrajski:

Mihael Vošnjak, posestnik v Celji, državni poslanec, predsednik južno-štajerske hranilnice in zveze slovenskih posojilnic;

dr. Jožef Serbec, posestnik v Celji, odvetnik, načelnik okrajnega zastopa in posojilnice Celjske, bivši deželni poslanec.

III. V Ljutomeru za okraje Gornje-Radgonski, Ljutomerski in Ormoški:

Dr. Ivan Dečko, odvetniški kandidat, okrajni odbornik v Celji.

IV. V Mariboru za okraje: Mariborski, Št. Lenartski in slov. Bistriški:

Dr. Franc Radač, c. kr. notar, posestnik, bivši deželni poslanec in dež. glavarja namestnik;

Franc Robč, posestnik v Lembahu pri Mariboru, c. kr. okrajni šolski nadzornik.

V. V Ptuiju za okraje: Ptujski in Rogaški:

Dr. Franc Jurtela, posestnik, odvetnik, okrajnega zastopa načelnik, bivši dež. poslanec.

VI. V Slov. Gradci za okraje: Slovenjegraški, Mahrenberški in Šoštanjski:

Dr. Jožef Šuc, duhovni svetovalec, nadžupnik in dekan pri sv. Martinu nad Slov. Gradcem, bivši deželni poslanec.

Rojaki! Vaša bodi sedaj skrb, da pridejo ti može kot poslanci, kot zastopniki slovenskega naroda v deželni zbor. V ta namen vdeležite se volitve v popolnem številu, pred vsem volitve vo-

linih mož, kajti ti odločujejo izid pri volitvi poslancev. Volite pa za volilne može samo značajne, zavedne Slovence. Kdor ni slovenske krvi, slovenskega rodu, ne volite ga! Dan volitve naj pričuje o narodni zavednosti, naj oznanjuje slovensko zmago!

Iz deželnega zbora češkega.

(11. seja.)

Nadaljuje se debata o resolucijah k zakonu o razdelitvi deželnega šolskega sveta.

Poslanec Karel Tůma: Deželni maršalek izrekel je ob otvoritvi sedanjega zasedanja nado, da se poleže v teku razprav nevolja in razburjenost, katero je prouzročil v narodu češkem Dunajski dogovor. Kako in koliko se je to posrečilo zaščitnikom sprave, o tem nam svedoči včerajšnji govor grofa Clam-Martínice, ki je priporočal resolucijo večine s pozivom na vlado, naj predloži zloglasno naredbo pravosodnega ministra z dne 3. februarja, ter je kot razlog navedel občno nevoljo češkega naroda, katerega je treba potolažiti. Ni se po takem posrečilo prijateljem, zagovornikom in udeležnikom Dunajskega dogovora do sedaj v teku dolgih bojev v tej zbornici razveljaviti naše dokaze ter pomiriti naš razjarjeni narod. — Včerajšnji odgovor poslanca Plenerja na mirno in resno besedo grofa Clam-Martínice pa nam stoprav jasno kaže, kako opravičen je pač strah radi Dunajskih punkcij. S posebnim povdarkom naglašal je dr. Plener, da je dobro in pametno učinil minister Schönborn, ko je izdal ono naredbo, s katero se naravnost ruši jednopravnost češkega jezika. In to naredbo zmatrajo Nemci za nedotakljivo, ker jim je najdragocenejši biser cele sprave, kakor so priznali. Zastonj je torej prikrivati pravi pomen Dunajskega dogovora. Sedaj je pač dovolj jasno, da vidi, kdor videti hoče, da imamo pred sabo razprostrto celo perspektivo pretečih nam nezdod, ako dobi veljavo Dunajski dogovor. In zato je danes v odločilnem trenutku vseh zastopnikov naroda češkega dolžnost, da delajo kot može, ki so spoznali resnico, da postopajo kot pravi rodoljubi, kateri imajo braniti pravice, braniti čast svojega naroda pred sramotnim ponižanjem.

Staročeški poslanec dr. Škarda zagovarjal je v izvrstnem govoru resolucijo večine ter ob jed-

nem zopet postavil v pravo luč Dunajski dogovor. Nasproti dr. Plenerju dokazoval je, da je po obstoječih veljavnih zakonih češki jezik tudi kot notranji uradni jezik popolnoma enakopraven z nemškim jezikom v kraljestvu češkem. — Naglašal se vedno, da je bil namen Dunajskih konferenc napraviti mir in sporazumljenje v deželi. Toda če se tolmači Dunajski dogovor v tem zmislu, kakor ga tolmači dr. Plener, potem je jasno, da Nemci neso mislili na mir, ampak na to, kako pokoriti in ponižati češki narod. Mari se more govoriti o spravi mej narodov, ako se jeden ž njih mora s polnim pravom bati, da se mu bodo kratile njegove temeljne pravice? — Govornik pripoveduje dalje, da mu je došlo v poslednjem času iz mest čisto staročeških, kamor se upliv mladočeške agitacije gotovo še ni razširil, mnogo prošenj, da bi se odločno potegoval za blagor češkega naroda, kateremu preti nevarnost Dunajskega dogovora.

Dr. Herold zaključil je veliki parlamentarni boj mladočeške stranke, v katerem se je ves čas baš nadobudni in obče čislani poslanec dr. Herold po svoji občudovanja vredni vstrajnosti in spretni govorniški zmožnosti v prvi vrsti odlikoval. — Prvo dejanje, pravi govornik, bliža se koncu; pa že nastopajo — v govorih grofa Clam-Martínice in doktorja Plenerja — konture bodočih dejanj v tej drami! Vsaka drama ima svojega tragičnega junaka. V tej drami, v katero je zapleten po nedolžnem narod češki, so tragični junaki oni može, ki so verjeli, da dosežejo z Dunajskimi konferencami mir mej obema narodoma, a pri tem pa pozabili na blagor in interese naroda svojega. Osodi ne utečejo, tragična krivda zasledovala jih bode tu in povsod, dokler ne pride katastrofa! — Ideja miru je sicer velika in uzvišena, ali še mogočnejša je ideja časti naroda, ideja njegove samoohrane, politične veljave in njegovih svetih pravic. Rajši odreči se miru in spravi, nego žrtvovati bodočnost svojega naroda! Ako pogledam na stranko v zbornici — na stranko češko in nemško —, pravi konečno govornik, vidim takoj velik razloček. Na jedni strani plemenito brepenenje po miru, na drugi strani plemenito brepenenje egoizem; na jedni strani može, polni naidušenosti za spravo, in na drugi strani može, ki se hočejo

LISTEK.

Pivška jama pri Postojini in takozvana Otoška jama.

Znano je, da se Pivka blizu uhoda v svetovnoslavno Postojinsko jamo zgubi v skalni zijavki in tu prične podzemeljski svoj tek. Po tej zijavki pa je možno le malo časa hoditi, ker zapira pot nizdolu viseča skala, pod katero se voda zgublja. Za to skalo pričinja se Postojinska jama in še le iz „Velikega doma“ je možno prodirati po strugi, po kateri se Pivka pretaka. Postojinske jame „Veliki dom“ je največja poznata otlina mej vsemi, skozi katero Pivka teče. Čez Pivko je tu most, čez kateri pa se ne more, kadar je voda velika. Ob trajni suši teče Pivka plitvo vijoč se od stene do stene, tako da se ob strugi prav zložno hodi na produ, na skalnatih tleh in po ilovici, a večkrat mora se pa voda tudi prebrestiti. Pivke predor je jednak, kakor so Pivka jama, Magdalenska in Planinska jama in že znani Schmidl je o svojem času bil prodril po njem, in sicer do jezera, ki ga Pivka dela in čez katero se more le s čolnom. Jezero je

20 metrov dolgo in ima mirno tekočo vodo. Predor onkraj je tak, kakor takraj jezera. Lepih in čistih kapnikov ni, pač pa se nahajajo slapom podobni in od ilovice umazani. Kmalu potem je drugo jezero, malo daljše, a ne tako globoko, voda v njem ima močen tek. Nadaljni predor je jednak prejšnjemu le s tem razločkom, da so tu naplavljenе velikan-ske plasti ilovice, iz česar se sme sklepati, da tukaj voda zastaja. Na svodu vidijo se na nekaterih krajih velike, lijaku podobne luknje. Vsa otlina je podobna železničnemu tunelu z nepravilnimi stranskimi stenami.

Tretje jezero, zopet nekoliko daljše, ima blizu srede skalnat in prodat nasip, ki pa niti pri nizki vodi ne moli nad gladino. Tudi za tem jezerom je predor jednak, le da se na svodu vidijo beli kapniki, ki se pri svitu sveč vidijo, kakor da so z vapnom pobeljeni. Iz teh kapnikov more se sklepati, da so na straneh predora suhe otlinae z lepimi kapniki. Kmalu potem se pride do razkrižja. Po desnem predoru teče Pivka dalje, levi suhi predor kaže kvišku moleče skale. Do tukaj je predor malo proti severu zasukan, (to je na desno, ako se računa po Pivke teku), tu se zasuje na levo. Po Pivki dalje prodirati, je zelo težavno, ker je veliko

slapov in brzic. V suhem, navkreber se vijočem predoru, pride se kmalu do velikanskim školjkam podobnih kapniških tvorb, polnih kristalno čiste vode, nad njimi pa je s stoječo vodo napolnjeno jezero, kar je tem čudneje, ker leži to jezero precej visoko nad Pivke gladino. To jezero je orjaškemu kotlu podobna kamenita latvica, v katero se nabira voda z višjih sten in po kamenitih lijakih v svodu.

Naslednji predor razlikuje se v tem, da je tesnejši in nižji, tudi se v vodi opaža več strmca, dasi predor ne gre nizdolu. Toliko je dognano, da da je prej omenjeno jezero najvišji kraj v tem predoru. Okolu druge, toda veliko manjše jezerske latvice pride se lahko ob kraji in ni treba čolna. Iz tega predora dospe se do velicega in globočega jezera. Okolu jezera so navpične gladke stene, ki se zgoraj združujejo v mogočen svod, jezero pa je povprečno do 10 metrov dolgo. Nad prvo tretjino jezera tiči v svodu bruno, iz česar je razvidno, da je ob povodnji ves predor z vodo napolnjen. Tu se predor zasuje na desno, lahno sicer, a vender toli močno, da se od konca jezera, po katerem se v čolnu vozi celih 10 minut, ne vidijo luči na tem konci.

(Konec prih.)

okoristiti s to naudušenostjo na škodo naroda češkega.

Po kratki polemiki dr. Matuša proti doktorju Plenerju zaključila se je debata in pristopilo se k glasovanju.

Resolucija mladočeške stranke se je odklonila proti glasom svobodomiselnih in 13 staročeških poslancev. Resolucija večine (po nasvetu dr. Škarde) se je potem vsprejela z glasi vseh čeških poslancev in veleposestnikov proti glasom nemške stranke.

Na to nasvetuje dr. Herold v imenu manjšine: Tretje branje vladne predloge naj pride na dnevni red še le tedaj, ko bodo vsi načrti zakonov, ki se imajo na podstavi Dunajskega dogovora izvršiti, rešeni v drugem branju v deželnem zboru.

Nasvet dr. Herolda se odkloni in vsprejme se konečno načrt zakona, kakor ga je večina deželnega zbora odobrila, tudi v tretjem branju. Zanj so glasovali Nemci, veleposestniki in pristaši Riegrovi.

Rezultat dolgih in ostrih parlamentarnih bojev v tem zasedanju je, da so Nemci srečno spravili pod streho prvi sad Dunajskega dogovora. Staročehi, kateri so jim pomagali, utrpeli so velik moralni poraz ter izgubili popolno zaupanje v narodu češkem, Mladočehi pa so si priborili z odločno in vstrajno opozicijo sijajno moralno zmago, za kar jim češki volilci gotovo o prvi priliki svoje priznanje in hvaležnost izkažejo. —k.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 13. junija.

Českonemška sprava.

„Moravska Orlice“ obsoja postopanje „N. Fr. Pr.“, ki cesarjeve besede proti dr. Riegrovi in dr. pl. Plenerju na nedostojen način zasukava in tako straši Čehe. Taka pretenja pa gotovo ne bodo ostrašila zastopnikov čeških, da bi ne branili svojega pravnega stališča. Če se bode vlada odločila za pravico, se bode sprava dognala, če se pa ne bode, pa bode vse sporazumljenje se razdrlo. — Mi želimo, da bi poslanci v deželnem zboru zares pokazali toliko odločnosti, kakor piše omenjeni list, in se ne dali pregovoriti ali pa prestrašiti. Sprava se sme dognati le na podlagi popolne enakopravnosti, če ne, bode v škodo Čehov.

Deželnozbornske volitve.

Solnograški kapiteljski vikar je razposlal po deželi list, v katerem volilcem priporoča, da naj se z duhovniki posvetujejo, koga naj volijo v deželni zbor in zlasti priporoča, da naj se sporazumijo o pripravnih kandidatih, da se glasovi pri volitvah ne bodo preveč cepili, kar bi le nasprotnikom koristilo.

Velik rusinski shod

bode v Lvovu pred shodom gališkega deželnega zbora. Na tem shodu se bode govorilo o reformi deželnozbornskega volilnega reda in administrativni razdelitvi Galicije. Ker se bode na Češkem dežela v marsikakem oziru administrativno razdelila, hočejo tudi Rusini odločnejše zahtevati administrativne razdelitve dežele. Njih zahteva je vsekako opravičena in tudi lahko izvedljiva, ker rusinski element zdržema biva v deželi in prebivalstvo ni tako pomešano, kakor je na Češkem.

Ogerska zrna opozicija

je sklenila, da bode zanaprej ministerstvu grofa Szapary-ja ravno tako nasprotovala, kakor je mini-

sterstvu Tiszinemu. Ta sklep je malo osupnil vladne kroge, ker so že sanjali, da bodo dobili vsaj nekaj zmernih opozicionalcev na svojo stran. Ko se jeseni snide državni zbor, bode grof Szapary imel dosti težje stališče, nego ga je imel dosedaj.

Vnanje države.

V Srbiji

grofa Kalnoky-ja govor ni napravil najboljšega utisa. „Narodni Dnevnik“ hudo napada Avstrijo in pravi, da bode ves srbski narod brez različenja stranke jedin, če bi Avstrija poskusila pritiskati, kakor si bode na Srbijo. Vse tuje liste, kateri so poročali o Kalnoky-jevem govoru so pa v Srbiji konfiskovali. — Kalnoky je s svojim govorom srbsko vladu spravil v zadrego. Javno mnenje bode sedaj še sovražnejše Avstriji, vlada bi pa vsekako rada ohranila z Avstrijo najboljše odnose.

V Starej Srbiji

bili so neredi precej veliki. 80 kristijanov je pobitih, mnogi drugi so pa zgubili vse imetje. Drugi so zopet zbežali v Srbijo. V tej turški pokrajini gospodujejo sedaj roparji prav po svoji volji, oblastva nemajo nobene veljave več. V interesu civilizacije bi bilo, da bi se ta pokrajina izvila Turkom iz rok. Velevalsti bi že po Berolinski pogodbi bile zavezane skrbeti, da se v evropski Turčiji uvede boljši državni red. Žal, da so vse določbe Berolinske pogodbe, katere se tičejo Stare Srbije in Makedonije, ostale le na papirju. Prebivalstvo samo si pomagati ne more, velevalsti se pa za razmere v Turčiji ne brigajo, zlasti ker tu gre za Slovane.

Dopisi.

Iz Škofjeloške 11. junija. [Izv. dop.] V svoji 127. številki dne 6. t. m. priobčil je „Slovenec“ dopis iz Stareloke, ki znova premlejeva že itak dovolj premateno stvar. — Odveč zdelo bi se nam vsled tega, odzvati se temu dopisu, ako bi dopisnik recte dopisniki, hoteč se usiliti svetu kot glas javnega mnenja Loškega, ne zavijali tako zlobno resnice ter blatili pred njegovimi volilci moža, ki nema z zadevno stvarjo prav ničesar opraviti, čegar poglavitni greh pa je, da je postal deželni naš poslanec proti mogočni volji prevzvišene gospoda dekana Starološkega.

Cela zadeva, ki jo gospodje Slovenčevi sedaj na veliki zvon obešajo, češ, da je napravila Staroločanom „težak majnik, kakor še nikdar“ — je silno preprosta. Prve dni majnika priobčil je „Narod“ nek dopis iz Stareloke, ki je silno ostro grajal tepež Staroloških fantov, ki se je vršil ba je na dan sv. Jurija kar pred cerkvijo in mej službo božjo; pristavil pa je dopisnik, da bi bila v očigled takim pojavom surovosti nekaterim gospodom morda hvaležnejša naloga, blažiti duhove, nego pisariti priznalne dekrete zloglasnemu dr. Mahničju.

Ta dopis delal je (to radi priznamo) hudo krivico Starološkimi fantom, kajti tisti grozni tepež bil je skoro do cela — izmišljen; tega seveda uredništvo „Narodovo“, zanašajoč se na resnicoljubje svojega dopisnika ni moglo vedeti, a takoj, ko se je o tem osvedočilo, obljubilo je gospodu, ki se je za to zanimal, da zadovoljno celó stvar pojasni, ter tako popravi krivico, ki jo je list storil nehoté Starološkimi fantom. Mesto teh pa je poslal listu popravek g. župan Starološki, in sicer popravek, ki ni bil nikakor stvaren, kajti g. župan popravljaj je v njem stvari, za katere on gotovo ni

kompetenten. „Narod“ se je vsled tega spočetka branil vsprejeti popravek v tej obliki, pač pa je uredništvo — kakor smo poizvedli — pisalo g. županu, da je vsak dan pripravljeno, vsprejeti v list stvaren popravek; no konečno pa je list, hoteč se izogniti nepotrebnim pravdi in zdražbi, vendar-le prijavil tisti popravek v polnem obsegu.

To je bilo gotovo skrajno lojalno in mislil bi človek, da je s tem neprijetna stvar pri kraju — pa mirna Bosna! A človek obrača — „Slovenec“ pa obrne. H kratu domislili so se gospodje — ki najdejo, kadar gre zoper hudobne liberalce, dlake tudi v jajci, da je bil tisti dopis naperjen pravo za pravo le zoper duhovščino in zlasti zoper najodličnejšega zastopnika tega stanu, gospoda (čujte in strmite!) Andreja Kalana!

Temu gospodu pa leži še od zadnjih volitev v želodcu izmej vseh „liberalcev“ iz lahko umevnih vzrokov najbolj g. dr. Tavčar.

Jeli so tedaj gospodje, ki jim je naloga učiti nas besed Izveličarjevih, da naj se ljubimo mej seboj in da naj ljubimo tudi svoje sovražnike, stikati glave in tuhtati, bi li ne bilo mogoče, tudi pri tej priliki nekoliko od strani dregniti nesrečnega liberalca.

Težko je sicer šlo, a „dobra“ volja vse doseže! — Dr. Tavčar je slučajno ob enem predsednik „Narodne tiskarne“, čije lastnina je „Slovenski Narod“ in pa tudi poslanec mesta Loke — in to je dovolj. Poslanec kmetskih občin, torej tudi Stareloke sicer g. dr. Tavčar ni, a jeli so gospodje najprej dokazovati, da je mesto Loka in pa vas Staraloka „jedno in isto“, ergo je dr. Tavčar, takorekoč tudi poslanec starološki, in Ločani so takorekoč Staroločani — alias „werf die Katz wie du willst, sie fällt auf die vier Füß“.

Dr. Tavčar pa je tudi predsednik „Narodne tiskarne“, če tudi ne urednik „Naroda“, njegova krivda je torej, da se je priobčil v „Narodu“ tisti nesrečni dopis (!), on je torej blatil takorekoč lastne volilce, po glavi je udrihal Loške meščane, (dasi o njih v dopisu niti govora ni bilo, to nič ne dé!) — po njem torej, križajte ga!

Nekoliko v zadrego spravilo je gospode le vprašanje, na kak način da bil škodoval Ločanom tisti dopis; iz te zadrege pa jim je pomagal nek „socijalno jako visoko stoječ“ mož, ki jim je črno na belem podal, da bodo tujci izostali iz naših krajev vsled tega dopisa.

Aha, v narodnogospodarskem oziru dela škodo dr. Tavčar lastnim volilcem, zaslužek, ki so ga jim dosihdob podajali tujci, jim krade.

To je vendar-le preneumno, in dočim se mi ne čutimo poklicanih, braniti svojega poslanca proti tako smešnim napadom, na katere je jedini pravi odgovor našel on sam s tem, da jih prezira, moramo vendar slovesno protestovati zoper to, da se take smešnosti širijo po svetu kot javno mnenje našega mesta, da se nam za naše tolmače usiljujejo ljudje, ki jim je gmotna povzdiga našega mesta deveta briga, tujci zahajajoči v naše kraje pa celo trn v obeh. Mari res mislite, da smo pozabili, kako ste še pred par leti razleco razgrajali nad tujci, češ „da le ljudstvo dražé s tem, da ničesar ne delajo in le postopajo in da doma-

Uničeno življenje.

Češki spisal Ladislav Stroupežnický; preložil Vinko.

(Dalje.)

IX.

Tako je govoril ubogi mladenič.

Dospela sta do hiše.

Dobran pelje Krištofa v priprosto opravljeno sobo ter ga poprosi, da bi za hip tukaj ostal.

Na to sam stopi v sosednjo sobo.

Krištof je ostal sam ...

Mračilo se je.

Dobran Jitke ni dobil same.

Mimo dveh sester, kateri sta jo časih obiskali ter jej stregli, bil je v izbi prijatelj Dobranov, zdravnik, tudi Čeh po rojstvu in potomec pregnanec Andreja s Habernfelda, za njega dni slavnega zdravnika in iskrenega prijatelja bivšega kralja Friderika Falckega. Po nesrečni bitki na Beli gori podal se je Friderik na Holandsko, in Habernfeld je zvesto šel z njim. Tudi njegov sin in vnuk posvetila sta se umetnosti zdravniški. Vnuk pa je, slišavši o ustanovitvi naselbine bratovske v Lužici, ostavil Holandsko ter se podal v Ochránov, kjer si je

kmalu pridobil splošno veljavo ter s svojo vednostjo koristno deloval.

Ivanu s Habernfelda znano je bilo popolnoma celo minolo življenje Dobrana in Jitke, znan mu je bil tudi pravi vzrok njene otožnosti.

Ko je Dobran stopil v sobo, govoril je Habernfeld ravno z Jitko, ki je sedela v naslonjači in gleda skozi okno.

Jitka se je bila zelo izpremenila. Bila je blede, in njen obraz, poprej jasen, kazal je otožnost in hiranje, če tudi ni izgubil prejšnjega nežnega izraza.

Trenotje je govoril Dobran s hčerjo, po tem pa je namignil Habernfeldu, naj gre za njim. Nemudoma ga uboga zdravnik. Ustopil je z Dobranom v sprednjo sobo, kjer je čakal Krištof. Dobran je predstavil Habernfelda mladeniču, ki je izrekel željo, videti Jitko.

Habernfeld resno zmaje z glavo ter pravi:

„Bojim se, da bi jej to nenadno snidenje utegnili škodovati; treba jej polagoma povedati, da je čaka prijetno iznenadenje.“

„Storimo tako“, pritrđi Dobran, in oba se vrneta k Jitki, spustita se z njo v razgovor, dokler ni Dobran kakor po nameri jel naštevati tistih, ki navadno pohajajo njegovo hišo, ter pristavil:

„Še nekdo je tukaj, ki bi rad govoril s tabo ...“

To je Jitko živo dirnilo; že prej se jej je zdelo čudno, da je oče zdravnika odvedel v sprednjo sobo.

„Je li ta gost od daleč?“ vpraša Jitka s tihim glasom.

„Dà, od daleč“, pritrđi Dobran.

Jitka se zamisli; čez trenotje srpo pogleda očeta ter vpraša na pol šepetaje:

„Jeli Krištof?“

„Drago dete ... dà ... on je prišel.“

Jitka se radostno vzgane ter prosi:

„O, privedi ga sém, dragi oče ... On je prišel! Vedno sem upala, da pride ...“

Oči so se jej zaiskrile; tresla se je po vsem životu, skoro mrzlično vzburljena.

Z nežnim prigovarjanjem miril je zdravnik njenega vzrujanega duhá; skrb brati mu je bila z obraza.

„O, ne skrbite zame, sedaj bodem zdrava, srečna, vesela, boste videli,“ odgovori devotka, a s slabim glasom, ki ni pričal, da se uresniči nje trditev.

(Dalje prih.)

čine pohujšujejo s tem, ker premalo v cerkev zabajajo?"

Mari ste že pozabili, da je baš naša protagitacija zabranila, da ni moglo mesto ohraniti domačinom in tujcem jedinega senčnatega šetališča vincarskega?

Kdo torej preganja tujce, od kje nepričakovana in neverjetna sprememba vašega mnenja, čemu se nam sedaj hlinite z načeli, ki jih pri Vas nikdar zapazili nismo, čemu nas tako licemerske hujskate proti našemu poslancu, ki je v celo to stvar prišel kot Poncij v „Credo“!

Predobro se poznamo gospodje, in zato je zaman ves vaš trud.

Zaman preobračate po predalih „Slovenčevih“ v slepi svoji strasti smešne kozolce o „vincarski železnici“ in obrtni šoli — mi se vam venderle ne bomo vsedli na limanice.

Toli naivni, kakor vi mislite, mi Ločani nismo, da bi bili pričakovali, da bo nam deželni poslanec že v prvem letu „pricopral“ zlate gradove, pač pa smo o sposobnosti, delavnosti in poštenosti volji njegovi istotako osvedočeni, kakor o tem, da si poslanca svojega še dolgo ne bomo iskali v Starološkem farovžu ali pa v Trnovski kapelaniji.

Toliko v pojasnilo! —

Konečno še nekaj! Neka nemška prislovica veli „wer in einem Glashause sitzt, soll nicht mit Steinen um sich werfen“ in mi gospodom Starološkim dopisnikom „Slovenčevim“ prav gorko polagam na srcé, naj brzdajo nekoliko svojo sveto strast, kajti inace utegnile bi se spraviti na dan kake pikantne podrobnosti iz komaj polupretrekljivih časov, ki bi nekaterim gospodom skoro zaprle prago-gosto-besedna usta. — Sapiienti sat. —

Iz Postojne 11. junija. [Izv. dop.] Odkar se je tukajšnja 4razredna ljudska šola ločila v deško in dekliško, postalo je šolsko poslopje pretesno in treba je bilo najeti v privatnih hišah dve sobi za šolske namene. Pokazala se je živa in nujna potreba staviti v našem trgu novo šolsko poslopje, ker ni dosedanje sposobno za prizidanje ali prizidanje. Kako težko in s kacicami težavami je zvezana izvršitev stavbe novega šolskega poslopja, bode vsacemu jasno, kdor le količkaj pozna razmere našega trga in naše okolice. Ubogo naše ljudstvo, katero samo trpi veliko pomankanje, ne more toliko žrtvovati, da se nakupi sposoben stavbinski prostor in da se stavi potrebam primerno šolsko poslopje. Velika težava je tudi bila, odločiti se za stavbinski prostor, ki bi v vsakem obziru svojem namenu zadostoval. Ali naš trg ima odlične sinove, kateri se tudi v daljni tujini izredno zanimajo za blagostanje in napredek prebivalstva svojega rojstnega kraja. Blag dobrotnik sprožil je misel, da se nakupi za zgradbo šolskega poslopja posestvo Fentlerjevih dedičev v Postojini, in obljubil je žrtvovati v ta namen petnajst tisoč goldinarjev. — Omenjeno posestvo leži v sredini trga, ima najlepšo in za zgradbo šole najugodnejšo lego, ter obsega iz 3 velikih hiš, velikanskih gospodarskih poslopj z dvema vrtoma, z mnogimi travniki in več gozdnimi deli. Ko je bila tako izdatna podpora zagotovljena, poprijelo se je oskrbnitvo tržkega premoženja resnega delovanja, da se nakupi stavbinski prostor in tako vsaj temelj postavi novemu šolskemu poslopiju. Njegovo delovanje bilo je uspešno, kajti poleg že zagotovljenih 15 tisoč gld. po dobrotniku, kateri neče biti imenovan, obljubili so darove: G. Gorup Jos., deželni poslanec in veletržec na Reki, 5.000 gld.; g. Kalister Fran, veletržec v Trstu, 2.000 gld.; g. Fajdiga Janez, c. i. kr. vojaški duhovnik v Pulji, 1.000 gld.; sl. Notranjska posojilnica v Postojini 200 gld.; g. Dolschein Vinko, veleposestnik v Postojini 100 gld. in 10.000 opek za zidanje; g. Schlöpfer Jurij, zasebnik v Trstu 100 gld.; g. Likon Janez, višji nadzornik južne železnice v pokoji na Dunaji, 50 gld.; g. Vičič Janez, civilni inženir v Gradci, 50 gld.; g. Fajdiga Fran, c. i. kr. pomorski nadkomisar v pokoji v Gradci, 50 gld.

Na podlagi teh tako izrednih in izdatnih zagotovljenih podpor sklenilo je trško oskrbnitvo 7. februarja t. l. kupno pogodbo s Fentlerjevimi dediči in kupilo vse posestvo za 34 tisoč gld. in storilo s tem prvi korak za stavbo novega, toliko potrebnega šolskega poslopja. Takoj po sklenenem kupu nastanila sta se dva šolska razreda v jedni kupljenih hiš. Ker je še od večih strani pričakovati podpor za zgradbo šol, to tem bolj, ker je sedaj na čelu politični upravi mož, kateri je vnet

za blagor, napredek in povzdigo našega trga, upati je, da se bode s pomočjo še novih dobrotnikov in nekaj iz lastne moči mogla že prihodnje leto pričeti zgradba novega šolskega poslopja, katero bode kazalo še poznim rodovom, kaj more storiti pravo rodoljubje združeno z mirnim in vstrajnim delovanjem.

Preblagim dobrotnikom, kateri so zagotovili tako izdatne podpore in iste tudi popolnoma izplačali, izreka se najtoplejša zahvala. V plačilo pa jim bodi zavest, da so žrtvovali svoje darove na najblajši način za izobražbo svojega naroda. Novemu podjetju pa želimo najboljšega uspeha in priporočamo tudi drugim blagim rodoljubom, da je po svoji moči podpirajo, da se more čim preje dovršiti.

Iz Zagorja na Pivki 10. junija [Izv. dop.] Dne 12. februarja t. l. osnovali smo v Zagorji prostovoljno gasilno društvo. V odboru so sledeči gg: načelnik Drago Česnik, namestnik Jakob Čopič, dalje Ivan Bilec, Matija Fatur, Anton Fatur, Kralj slav Domicelj, Alojzij Česnik i. dr. V malem času svojega obstanka imelo je društvo že pri dveh prilikah skazati svojo zmožnost in sposobnost pri požaru, in sme se reči, da vselej spretno in pogumno. Radi tega podarila je društvu slavna banka „Slavija“ nagrade 25 gld. Istotako podarilo mu je tudi slavno Graško zavarovalno društvo. Bodi obema prav prirčna hvala!

Radodarni doneski za društveno zastavo Zagorske čitalnice narasli so že na toliko, da se nadejamo v najbližnjem času naročiti si jo. Pa saj imamo v svoji sredi tako požrtvovalne rodoljube, da smemo biti ponosni nanje. Osebito pa nam tudi v vsakem oziru pomagajo vrli narodnjaki Postojinski. Hvala iskrena vsem! —sn—

Domače stvari.

— Volilno gibanje na Koroškem se je že pričelo. Poslednji „Mir“ priobčil je na prvi strani oklic „Rojaki! Slovenci!“, v katerem volilcem toplo na srce polaga, da morajo voliti z našo slovensko-katoliško stranko, jih spominja tožne preteklosti in na žalostne razmere za slovensko manjšino v šolah, uradih in deželnem zboru. Nadalje biča gospodarstvo nemško-liberalne stranke, neugodne in ostre postave, ki so slovenskim posestnikom v škodo in napačno uravnane šole, ki so le mučilnice slovenski deci. Naposled volilcem priporoča, da so vsi na mestu, da se ne puste preslepiti s sladkimi besedami in praznimi obljubami, da naj sklicujejo v vsaki občini volilce na pogovor in se posvetujejo, koga bi volili za volilnega moža. Posebne delavnosti treba rodoljubom v Podjurski dolini, a tudi drugod treba pokazati, da so Slovenci še tukaj. Povsod treba poskusiti svoje moči, da se volilci navadijo na volilni boj in drugo leto, ko bodo še imenitnejše volitve za državni zbor, bomo imeli vojsčake že bolj izurjene in izšolane. Letos se bode spoznalo, v katerih krajih smo še slabi in do drugega leta se to popravi. Zato naj koroški Slovenci povsod stopijo v volilni boj.

— (Volilo.) Gosp. dr. Lovro Čuček, umirovljeni polkovski zdravnik, umrl je te dni v Šent Ilji v Slov. Goricah, in volil vse svoje premoženje družbi sv. Cirila in Metoda.

— (V Pazinu) razpisane so zopet občinske volitve. Tretji razred voli dne 23., 25., 26., 27 in 28. t. m., drugi razred dne 30. junija, 1. in 2. julija, prvi razred dne 3. julija.

— (Gosp. Heinricherja vizitacija.) Iz Ljutomera se nam piše: Okrožne sodnije predsednik g. Heinricher v Celji ni mogel najti bolj primerne dneva za vizitacijo našega okrajnega sodišča, kakor na samo Telovo. Drugod gredo višji dostojanstveniki ob takih prilikah, kakor je Telovo, v spodbudo ljudstva s procesijo. Gosp. Heinricher tega ne stori; pravi se, da ga n. pr. še na cesarjev rojstveni dan ni v cerkvi videti. No to bi bila njegova stvar. Če neče iti s procesijo, naj bi se umaknil; nihče mu ne bi toliko zameril, ampak, da si take praznike izbira za vizitacije, on, o katerem se govori, da itak nič več ne more delati zaradi starosti in duševne onemoglosti, da toraj ne zamudi itak nič, kedarkoli bi prišel sodnijo vizitirat, to ni prav. Sem v Ljutomer prišel je torej vizitirat sodnijo na Telovo. Sodiški gospodje bili so v cerkvi, ko dobe brzojav, da g. Heinricher pridejo, na kar se je začelo stikanje z glavami itd., kar ni ravno pospeševalo pobožnosti. Kasneje pri-

šel je birit Munda naznanjat gospodom v cerkev, da so gospod Heinricher že tukaj na vizitaciji. Gospodje so na to kar zapustili cerkev in opravilo ter šli v urad k vizitaciji. Zaradi tega se tudi nobeden ni mogel udeležiti procesije. Ta slučaj vzbudil je mej vernim našim ljudstvom veliko senzacijo, in povpraševalo se je, kako je mogoče, da se tako velik praznik porabi za take uradne posle. Če g. Heinricher sam zase ne drži na cerkev in službo božjo nič, naj vsaj nekoliko jemlje ozir na verski čut drugih, da se javno mnenje ne vzburja in ne žali. Če najde g. Heinricher toliko časa za razne love, katere tako gosto pohaja, bo še menda vender našel za tako navadno vizitacijo primernejši dan, nego so največji cerkveni prazniki.

— (Iz Št. Jerneja) se nam piše dne 12. t. m.: Zjutraj ob 3/4. uri prišel je v našo vas „Generalstab“ z načelnikom fzm. baronom Beckom, na potu v Novomesto, kjer ostanejo čez noč. Od tam gredo čez Vel. Lašče in Cerknico dalje v Pulj. Bilo jih je 40 častnikov z prideljenim moštvo in 113 konji. Ker je dež curkoma lil, so gospodje sedli raz konje ter pri nas jedno uro vedrili in zanjuterkovali. Na Gorjance ne gredo, kakor je bilo čitati.

— („Delavsko podporno društvo“ v Trstu) spremenilo je v izrednem občnem zboru nekoliko svoja pravila, kakor je to zahtevalo ministerstvo, ter s tem konečno rešilo zadevo, ki se je vlekla neprimerno dolgo. S tem postalo je društvo popolnem jednakoveljavno z okrajnimi bolniškimi blagajnami. Gotovo bode vsak Slovenec dal prednost domačemu društvu, kjer je mej svojimi. Društvo ima tudi dober pevski zbor, in so članom na razpolaganje razni časopisi. Ni torej dvombe, da se bodo vsi slovenski delavci v Trstu, ki se le količkaj zavedajo narodnosti svoje, držali gesla: Svoji k svojim!

— (Nov kolodvor v Zagrebu.) Vodstvo državnih železnic ogerskih bode v kratkem začelo zidati svoj lastni kolodvor, in zgradilo zvezo mej progama Zagreb-Zakany, in mej Sisačko oziroma Karlovačko progo. Sedanje dnevno število osebnih vlakov na Zagrebškem kolodvoru znaša 28, ne računajoč tovornih vlakov, katerih število je tudi precejšno.

— (Rusov v Zagrebu) je bilo te dni kar na kupe, mej njimi nekateri pravi velikani! Bili so to — raki, kojih je došlo nekaj zabojev, ki so bili polni živih, teh okusnih živalic. Po raznih hotelih napravljale so se prave pojedine. Nekateri teh velikanov merili so po 30 centimetrov z razprtimi ščipalnicami, ter se prodajali po 20 kr. jeden. Ob jednom z ruskimi raki dobivali so se tudi domači hrvatski iz Lonje, jedine vode hrvatske, kjer se še dobivajo raki, a mnogo manji. Javni mir pa se zaradi navzočnosti toliko živih Rusov nikjer ni kalil.

— (Iz Št. Petra) se nam piše: Ogenj v učiteljevem stanovanju na Suhorji provzročila je, kakor je stražmešter c. in kr. žandarmerijske postaje na Št. Petru dognal, zločinska roka 19 letnega fantalina iz Ostrožnegabrda, kateri je mej cerkvenim opraviлом postopaje okrog šolskega poslopja in učiteljevega stanovanja, porinil na oknu gorečo svečo v sobo učiteljevo.

— (Narodna čitalnica v Kranji) priredi s prijaznim sodelovanjem mešanega pevskega zbora dne 15. junija t. l. popoldne društveni izlet v „Zmerzlikarjev“ gozd, ležeč mej Čirčičami in Hrastjem. Skupni odhod ob 1/2. uri popoldne. Pri neugodnem vremenu preloži se izlet na dan 22. junija 1890.

— (Izpred porotnega sodišča.) Zaradi soudeležbe pri ponarejanju kovanega denarja bili so včeraj zatoženi: zakonski par Fran in Marija Sparovic, ki imata petero otrok, a nič premoženja, in dva priletna možaka, dninarja Anton Pogačnik in Anton Šink, izmed katerih je Pogačnik zaradi ponarejanja desetakov že prebil osemletno ječo na Gradu. Obravnava bila je zelo dolga, trajala je od 9. ure dopoldne do 1/2. ure popoldne, s kratkim prestankom 10 minut. Obtožbo povedali bomo prav na kratko. Sparovic in njegova žena izdala sta vsega vkupe 6 ponarejenih dvajsetic in jedno šestico. Anton Šink dal je baje Antonu Pogačniku nepristen goldinar in poslednji hotel ga je izdati, kar se mu pa ni posrečilo. Okolu teh 6 penarejenih dvajsetic, jedne šestice in jednega goldinarja suče se dolga vrsta pripovedovanj, poizvedeb in zaslišavanj nič manj, kakor trinajst prič, mej njimi celo Vipavka, ki je na sv. Balanta shodu na Pol-

šici pomaranče sekat dajala. Priče večinoma neso mogle določno povedati, ali sta jim Sparovic in njegova žena dala ponarejene dvajsetice, žandarmi našli so v stanovanju Sparovičevem samo jedno ponarejeno dvajsetico. Zatožba je naglašala, da je bil Sparovic že sedemkrat zaradi tatvine kaznovan, županstvo se o njem tudi ni izrazilo baš laskavo. O Šinku in Pogačniku ni bilo obtežujočih izpovedeb. Tajili so vsi, le Sparovic je priznal, da je jedno dvajsetico izdal, a da ni vedel, je li pristna, ali ne. Porotniki so ga krivim spoznali, da je izdal to ponarejeno dvajsetico in one tri, s katerimi je plačal Vipavko Medvešček, ko je v Podnartu dajal pomaranče sekat. Obsojen je bil Fran Sparovec vsled tega na 18 mesecev teške ječe, poostreno s postom in v povrnitev 80 kr. rečeni Vipavki in natakari v Podnartu. Glede Marijane Sparovic, Antona Šinka in Antona Pogačnika so porotniki vprašanje z 10 proti 2 glasoma zanikali in vsi trije bili so oproščeni. To bila je zadnja obravnava v tem zasedanju.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Lvov 12. junija. Rusini odklonili so vabilo na Mickiewiczovo slavnost zaradi njenega izključno poljskega značaja. Ob istej priliki nameraval se je sklicati v Krakovo shod slovanskih dijakov in so se v ta namen vabila že razposlala slovanskim dijakom. Namestnik prepovedal je ta shod z ozirom na javni mir in red.

Beligrad 12. junija. Pasić rekel v pogovoru, da ni proti Avstro-Ogerski nikdar sovražno govoril, ali pa pisal. Radikalna stranka neče tirati niti avstro-ogerske, niti ruske politike, a z Rusijo hoče biti v istih prijateljskih odnosih, kakor z Avstro-Ogersko. Za srbskega časopisja pretiranosti pa ni odgovorna niti vlada, niti radikalna stranka.

Razne vesti.

* (Glavobol v šoli.) Prof. Eulenburg v Berlinu objavil je razpravo o šolskih boleznih, ki se kažejo posebno po velikih mestih, in so posledica oslabljenja živcev. Na to naj bi stariši koj iz početka dobro pazili. Ako drugače zdrav otrok, ki ni preobložen z delom, navadno v dobi od 9—13 let, večkrat in brez stanovitega uzroka toži, da ga glava boli, posebno na temenu in zatilku, treba je zdravniku pravišati za svet. Tudi če pogosto kri teče iz nosa, treba je paziti, ker to ni, kakor mnogi mislijo zdravju koristno, nego prihaja od slabokrvnosti, ki ima zle posledice. Konečno daje prof. Eulenburg šolskim oblastvom razne nasvete, kako preprečiti take bolezni.

* (Koliko reber ima človek?) Dozdaj učili smo se navadno, da ima človek 7 pravih reber, ki segajo do prsnice in 5 manjih, ki ne segajo do prsnice. V Dublinskem anatomičnem zavodu začeli so konstatovati, da ima mnogo ljudi še jedno, to je osmo rebro. Pri preiskavanjih 21 moških truplih našlo se je tako osmo rebro pri 7, a pri 42 ženskih truplih tudi samo pri 7. Našli so torej osmo pravo rebro izmed 63 mrlčev pri 14, izmed teh imelo jih je 5 pravo osmo rebro na obeh straneh, 9 pa samo na jedni, to je brez izjeme na desni strani.

* (18 hčera gospoda Meissoniera.) Pariški odvetnik Meissonier je jako bogat. Imel je ženo in dve hčeri, katere je jako ljubil. Smrt mu je nakrat pobrala ženo in hčeri. Da bi se potolažil za veliko zgubo, sklenil je na poseben način si osnovati novo rodbino. Jel je pohčaravati mlada dekleta istih let, kakor sta bila njegova umrša otroka. Da bi mu pa smrt ne mogla nakrat pobrati zopet vseh otrok, pohčiril je 18 deklet, katere je potem odgajal, kakor svoje otroke. Dve je že omožil, drugih 16 bude najbrž v kratkem.

* (Soproga ustrelila.) V Dünkirkenu hotel je nek tamošnji stotnik pohoditi svojo soprogo, od katere je ločen, da seboj vzame svoje dete. Ko se je približal njenemu stanovanju, je soproga petkrat ustrelila z revolverjem nanj. Stotnik se je mrtev zgrudil na tla.

* (Čudna ženitvena pogodba) se je sklenila nedavno v San Francisku. Pogodba slove: „Priznavajoč večne postavbe prirode in zakona, kolikor veljajo za prave odnose mej obema spoloma, in priznavajoč naravno enakopravnost žensk z mošči, ter verujoč, da je žena na tem planetu h kratu z možem, ne pa še le pozneje ustvarjena bila, naznanjava s tem, da sva stopila v zvezo kot soproga in soproga, in se zaveževa ljubiti drug drugega, kolikor dolgo se bodeva mogla.“ To zakonsko pogodbo sklenila sta Nemec J. Ebers in Angličanka J. Nenout. Ženin in nevesta sta blizu jednake starosti, le malo let jima manka do petdesetih.

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tuji:

12. junija.

Pri **Slonu**: Klein, Kooss, Giegl, Pollak, Epstein, Feldscharek, Fischer, Pentlar, Granzner z Dunaja. — Jo-
vanovič s soprogo iz Velike Kikinde. — Ritschl, Venezian, iz Trsta. — Hees iz Zagreba. — Ferfila iz Gorice. — Pu-
har, Neubert z rodbino iz Mostara. — Hudovernik iz Kranj-
skegore. — Sonnenschein iz Prage. — Scheyer iz Rateč.
Bortolotti iz Tržiča.

Pri **Maltici**: Scheppad iz Anglije. — Pl. Höffern iz Kočevja. — Mazzaroli, Pitisy, Magello iz Trsta. —
Faber iz Cervinjana. — Adler iz Plznja. — Sittig iz Ra-
dovljice. — Bernard z Moravskega. — Blüch iz Brna. —
Glas, Glück, Pohač, Milhofer, Lustig, Kopstein, Weisz, dr.
Gasser, Höck z Dunaja.

Pri **avstrijskem cesarju**: Pokorn iz Črnoljca.
Pri **Virantu**: Lavrenčič iz Vrhopolja. — Mučič iz
Gradea. — Kunstek iz Zatičine. — Šumi iz Amerike.

Meteorološko poročilo.

Dan	Cas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
12. junija	7. zjutraj	730.3 mm.	13.2° C	sl. svz.	dež.	10.00mm.
	2. popol.	730.5 mm.	16.0° C	sl. jz.	obl.	
	9. zvečer	730.5 mm.	14.2° C	sl. jz.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 14.5°, za 3.9° pod normalom.

Dunajska borza

dné 13. junija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	—	danes
Papirna renta	89—	—	88.90
Srebrna renta	89.95	—	89.65
Zlata renta	109.80	—	109.85
5% marena renta	101.35	—	101.20
Akcije narodne banke	966—	—	966—
Kreditne akcije	305.25	—	305.50
London	117.25	—	117.25
Srebro	—	—	—
Napol.	9.33	—	9.33 1/2
C. kr. cekini	5.55	—	5.55
Nemške marke	57.57 1/2	—	57.55

Vožni red c. kr. priv. južne železnice,

veljaven od 1. junija 1890.

Z Dunaja v Trst.

Postaje		Brzovlak		Poštni vlak		Mešani vlak	Osobni vlak
Dunaj	Odhod	8:15 zvečer	7:30 zjutraj	1:20 popol.	8:45 zvečer	—	—
Mürzzuschlag	"	11:45 po noči	10:55 dopol.	5:41 " "	1:50 po noči	5:55 zjutraj	—
Gradec	"	1:37 " "	1:10 popol.	9:25 zvečer	5:50 zjutraj	10:50 dopol.	—
Maribor	"	2:56 " "	2:26 " "	11:40 po noči	8:09 dopol.	2:36 popol.	—
Celje	"	4:24 zjutraj	3:44 " "	1:54 " "	10:18 " "	5:58 " "	6:— zjutraj
Laškitrg.	"	—	3:57 " "	2:11 " "	10:34 " "	6:21 zvečer	6:20 " "
Rimske toplice	"	—	4:06 " "	2:23 " "	10:45 " "	6:38 " "	6:34 " "
Zidanimost	"	4:56 " "	4:23 " "	2:47 " "	11:27 " "	7:09 " "	6:53 " "
Hrastnik	"	—	—	3:01 " "	11:40 " "	7:28 " "	7:09 " "
Trbovlje	"	—	4:40 " "	3:10 " "	11:49 " "	7:41 " "	7:20 " "
Zagorje	"	—	4:46 " "	3:19 " "	11:57 " "	7:53 " "	7:30 " "
Sava	"	—	—	3:34 " "	12:11 popol.	8:14 " "	7:47 " "
Litija	"	—	5:04 " "	3:47 " "	12:22 " "	8:30 " "	8:03 dopol.
Kresnice	"	—	—	4:— zjutraj	12:34 " "	8:48 " "	8:18 " "
Laze	"	—	—	4:15 " "	12:48 " "	9:13 " "	8:36 " "
Zalog	"	—	—	4:27 " "	12:59 " "	9:30 " "	8:50 " "
Ljubljana	{ Prihod	6:04 " "	5:40 " "	4:40 " "	1:11 " "	9:43 " "	9:05 " "
	Odhod	6:09 " "	5:45 " "	4:55 " "	1:19 " "	10:20 po noči	—
Borovnica	"	—	6:12 zvečer	5:31 " "	1:53 " "	11:21 " "	—
Logatec	"	7:— " "	6:42 " "	6:13 " "	2:34 " "	12:30 " "	—
Rakek	"	—	7:02 " "	6:43 " "	3:03 " "	1:22 " "	—
Postojna	"	7:33 " "	7:19 " "	7:05 " "	3:24 " "	1:58 " "	—
Št. Peter	"	7:55 " "	7:41 " "	8:05 dopol.	3:55 " "	2:48 " "	—
Divača	"	8:20 dopol.	8:15 " "	8:46 " "	4:33 " "	3:59 " "	—
Nabrežina	"	9:03 " "	9:04 " "	9:52 " "	5:41 " "	5:40 zjutraj	—
Trst	Prihod	9:28 " "	9:30 " "	10:28 " "	6:17 zvečer	6:30 " "	—

Iz Trsta na Dunaj.

Postaje		Brzovlak		Poštni vlak		Mešani vlak		Osobni vlak	
Trst	Odhod.	8— zvečer	7:10 zjutraj	9:55 dopol.	6:29 zvečer	8:10 zvečer	—		
Nabrežina	"	8:43 "	7:42 "	10:51 "	7:11 "	9:35 "	—		
Divača	"	9:38 "	8:35 dopol.	11:56 "	8:23 "	11:31 po noči	—		
Št. Peter	"	10:16 po noči	9:12 "	12:56 popol.	9:15 "	12:58 "	—		
Postojna	"	10:35 "	9:33 "	1:21 "	9:42 "	1:39 "	—		
Rakek	"	—	9:48 "	1:39 "	10:03 po noči	2:11 "	—		
Logatec	"	11:07 "	10:07 "	2:02 "	10:27 "	2:53 "	—		
Borovnica	"	—	10:30 "	2:30 "	11:01 "	3:43 "	—		
Ljubljana	{ Prihod	11:50 "	10:55 "	3:03 "	11:32 "	4:37 zjutraj	—		
	{ Odhod	11:55 "	11— "	3:11 "	12:30 "	5— "	6— popol.		
Zalog	"	—	—	3:24 "	12:43 "	5:18 "	6:16 zvečer		
Laze	"	—	—	3:35 "	12:55 "	5:37 "	6:30 "		
Kresnice	"	—	—	3:49 "	1:10 "	5:57 "	6:48 "		
Litija	"	—	11:35 "	4:01 "	1:24 "	6:14 "	7:04 "		
Sava	"	—	—	4:12 "	1:35 "	6:30 "	7:18 "		
Zagorje	"	—	11:54 "	4:26 "	1:50 "	6:50 "	7:35 "		
Trbovlje	"	—	12:01 popol.	4:34 "	1:59 "	7:02 "	7:45 "		
Hrastnik	"	—	—	4:42 "	2:08 "	7:16 "	7:56 "		
Zidanimost	"	1:08 "	12:41 "	5:03 "	2:30 "	7:45 "	8:16 "		
Rimske toplice	"	—	12:52 "	5:15 "	2:43 "	8:03 dopol.	8:31 "		
Laškitrg	"	—	1:02 "	5:26 "	2:55 "	8:20 "	8:45 "		
Celje	"	1:38 "	1:17 "	5:46 "	3:18 "	8:49 "	9:04 zv. Prih.		
Maribor	"	3:14 "	2:35 "	8:02 zvečer	5:45 zjutraj	12:27 popol.	—		
Gradec	"	4:34 zjutraj	3:58 "	10:26 po noči	8:11 dopol.	4:40 "	—		
Mürzzuschlag	"	6:59 "	6:14 zvečer	2:12 "	11:57 "	9:40 zv. Prih.	—		
Dunaj	Prihod	9:50 dopol.	9:30 "	6:40 zjutraj	4— popol.	—	—		

4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	132 gld.	50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100 " "	176 " "	50 " "
Ogerska zlata renta 4%	" "	103 " "	50 " "
Ogerska papirna renta 5%	" "	99 " "	70 " "
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	122 " "	50 " "
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	" "	116 " "	75 " "
Kreditne srečke	100 gld.	185 " "	50 " "
Rudolfove srečke	10 " "	19 " "	50 " "
Akcije anglo-avstr. banke	120 " "	154 " "	50 " "
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	" "	" "	" "

V „NARODNI TISKARNI“ v LJUBLJANI

je izšla knjiga:

Blódné duše.

Roman. Češki spisal Václav Beneš-Třebizský.
Preložil Ivan Gornik. Mala 8°, 523 strani. Cena 70 kr.,
po pošti 80 kr.

Št. 4783.

(487—1)

Razglas.

Izžrebane kranjske deželne obvez-
nice, kakor tudi kuponi, se bodo tri me-
sece pred zapadlim rokom proti 4%
eskomptni pristojbini, računjeni na dneve,
izplačevale pri deželni blagajnici kranjski.

Deželni odbor kranjski

v Ljubljani, dne 3. junija 1890.

Po soglasnej sodbi odličnih strokovnjakov

je

koroški rimski vrelec

jako odlična zdravilna studenčnica pri vratnih, že-
lodčnih, mehurnih in obistnih boleznih, pri
kataru, hripavosti, kašljanju, posebno za otroke,
poleg tega pa tudi (481—1)

jako fina namizna voda

s posebno dobrim okusom, brez vseh organskih in že-
lodec otežujočih primesi.

Glavna zaloga v Ljubljani pri M. E. Supan-u;
prodajajo ga nadalje: M. Kastner in J. Klausner;
v Kranju: F. Dollenz; v Logatci: J. Tolazzi.